

Nr 175

Utlåtande i anledning av väckta motioner om utredning rörande försvarsattachéorganisationen.

(1:a avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Jonasson m. fl.* (I: 144) och den andra inom andra kammaren av herr *Börjesson* i Falköping *m. fl.* (II: 184), har hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en snar och allsidig utredning rörande försvarsattachéorganisationen.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande, får utskottet hänvisa till motionen II: 184.

Utskottet. Frågan om försvarsattachéorganisationens omfattning berördes av 1958 års besparingsutredning, vilken förordade att möjligheterna att begränsa antalet försvarsattachéer borde undersökas, därvid i första hand förutsättningarna för en sådan begränsning avseende de nordiska länderna borde prövas.

I propositionen 1961: 110 anmäldes resultatet av en i ämnet verkställd utredning, försvarsattachéutredningen 1960. Utredningen framhöll bl. a. att en ökad aktivitet för att inhämta upplysningar om den militärpolitiska utvecklingen var med hänsyn till vår alliansfria ställning icke blott önskvärd utan nödvändig. De främsta och avgörande motiven för upprätthållande av en jämförelsevis stor försvarsattachéorganisation ansågos vara av säkerhets- och beredskapsnatur. Mot denna bakgrund fann utredningen det i dåvarande läge riskfyllt att beskära attachéorganisationen.

I likhet med Kungl. Maj:t anslöt sig utskottet till vad utredningen sålunda uttalat och förordade alltså, att försvarsattachéorganisationen borde bibehållas i oförändrad omfattning. Riksdagen beslöt i enlighet med vad utskottet förordade.

Med hänsyn till att försvarsattachéorganisationens omfattning nyligen prövats av statsmakterna och då några nya skäl, som kunna motivera en omprövning, icke anförts, avstyrker utskottet de föreliggande motionerna.

Utskottet hemställer,

att motionerna I: 144 och II: 184 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 november 1964

På statsutskottets vägnar:

ERNST V. STAXÄNG

Närvarande: se under utlåtandet nr 174.